

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

V. A Gregorio XIII. PP. excommunicatus & depositus, Archiepiscopatum
armis recuperare tentat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

uri. A quibusdam proditum inuenio, quum aliquando Monachus ex ea quæ Obſeruantium dicitur, Franciſcanorum familia, ad portam aulæ Episcopalis Bonneſis veniſſet, eleemoſynæ petendæ cauſſa, Gebhardi iuſſu in cœnaculum vbi cum ſua nupta erat, introductum, ac depoſito cucullo, cum gynæcei puellis ſaltare iuſſum: ſicaliquam diu ludibrio habitum atque irriſum, ſine eleemoſyna abactum, addita interminatione ne vniquam vel ipſe vel quiſquam alius eius ordinis rediret, niſi probe depecti vellet. Sic reformatus ille Episcopus cum femina ſua præſenti voluptati velificabatur, futuri ſecurus.

V. Interea Gregorius XIII. Pontifex Maximus, è ſuprema illa ſpecula in quam diuina prouidentia collocatus erat, tam pernicioſos Episcopi huius conatus animaduertens, pro ea qua totam Chriſtianam rem publicam complectebatur vigilantia ac ſollicitudine, litteris hominem admonere, & modis omnibus in viam reuocare, tentabat. Sed fruſtra id fuit: quod apud hominem amore irretitum plus Agnetis blanditiæ quam Pontificalia iuſſa poſſent. Hic vos, ô Mundi reformatores (ſi dijs placet) omnem reformationis veſtræ hiſtoriam euoluite, vitamque primorum veſtræ religionis auctorum ob oculos ponite. Diſpeream, niſi prima fundamenta à feminarum fere amoribus iacta conſtabit, iuxta Apocalypſicarum Locuſtarum figuram, quarum facies erant vti facies feminarum, & ora, veluti leonum, in maledicendo & proſcindendo papam & probos. Illorum exemplo ergo Gebhardus Agnetem quoque vxorem duxit, Ducis Bipontini concionatore inceſtas nuptias copulante: ad quas ac ſimul ad Catholica religionis funus & exſequias, non cognati tantum Agnetis, verum etiam alij Principes ac proceres Lutherani fuerunt inuitati. Exiſtimabat quippe Gebhardus, lectum ſuum nuptiale ſepulcrum fore Eccleſiæ, & Muſica instrumenta ac nuptialia organa atque epithalamia, mortuæ religionis velut natiuitatem fore funebrem. Quinetiam tanta ſpe facinus hoc aggreſſus erat, vt iurare non dubitaret, aut moriturum ſe, aut Agnetem ſuam Archiepiſcopiſſam Coloniensem facturum. Quod vt melius perficeret, Bonnam præcipuum Archiepiſcopatus ad Rheni ripam ſitum oppidum, quatuor Colonia diſtans milliariis, vnâ cum alijs nonnullis munitis locis, in poteſtatem ſuam redegit, & direpto per nefarium ſacrilegium Eccleſiæ theſauro, militem conduxit, qui non per diu ceſſis

tantum Coloniensem, verum etiam vicinas regiones grauiffima damna dedit.

Noui huius mariti cauſſæ fauebant Comes Palatinus, Dux Saxoniz, Marchio Brandenburgicus, Electores, itemque Dux Bipontinus & alij Lutheranæ religioni addiſti, eius contra Imperij leges & decretum Auguſtanum ſulcepta deſenſione. Sic enim habent verba decreti: *Si quis Archiepiſcopus, Episcopus, Præſatus, aut quiſquam alius Eccleſiaſtici ordinis, veterem religionem deſeruerit, is Episcopatus, Præpoſtura, aut quibuſcumque alijs beneficijs Eccleſiaſticiſ & prouentibus quos hæcenus percepit, renunciet: ac tum Capitulo, vel ijs ad quos id pertinet, alium eligendi & in eius locum ſubſtituendi iuſſit.* Cui vt ſatis fieret, Capitulum Coloniense, Ducibus fere, Comitibus, Baronibus & magna auctoritate præditis viris conſtans, quum Pontificem tum Imperatorem alioſque Catholicos Principes de Archiepiſcopi ſui conatibus certiores fecit, rogans vt ſua interpoſita auctoritate, tam pernicioſis conatibus obuiam iretur, & tantis deſignatis flagitijs debita poena inſingeretur. Et quidem tam Capitulo quam Senatui Coloniensi Ferdinandus Dux Buariz, Dux item Cluiæ & alij Catholici in Germania proceres auxilia promiſerunt: Comes vero Arembergicus à Parmenſi Principe, ſupremo tum Spanicæ in Belgio exercitus duce miſſus, copias ſuas cum Capitulii copijs coniunxit, dum interim ſpiritualia arma à Pontifice expediuntur, quibus inceſtuoſo huic non Episcopatus tantum ablatuſ, verum etiam ſacris atque omni Chriſtianorum communionem fuit interdicitum, Capituloque mandatum, vt alium in eius locum eligeret.

VI. Huic Pontificis mandato obtemperantes Capitulares, Erneſtum Buariz Ducis fratrem Gebhardo ſurrogarunt: qui interea dum ille cum noua ſua nupta ſe oblectat, per omnes Eccleſias paſſim preces & publicas proceſſiones fieri iubet; deinde diuinæ benignitati & iuſtæ ſuæ cauſſæ cõſiſus, quantum poteſt armorum apparatus conquirat. Contra Truchſeſſius quoque Proteſtantium opem implorat, & magnam ditionis partem Ioanni Caſimiro Comiti Palatino oppignorat. Nec mora. Contraſto vtrimque exercitu, miſerum in modum tota vaſtatur regio, committuntur prælia & conſictus; quibus plerique victus Ioannes Caſimirus, domum tandem magno cum damno redijt. Caluiniſtæ quidem in Gallia quum Truchſeſſianis opem ferre molirentur, à Lotharingæ Duce cæſi ac diſparati ſunt. Sic ergo Erneſtus